

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Novissima Polyantha, In Libros XX. Dispartita

Dominicus

Francofurti, 1613

Angelus

[urn:nbn:de:hbz:466:1-97211](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-97211)

Num sat sub Ida est vincere.

Amor.

Ex emblemate cxii. Alciati.

Fere simile ex Theocrito.

Emblema cxii.

Aluelis dum mella legit, percussit Amorem
Furacem mala apes, & summis spicula liquit
In digitis: tumido gemit at puer anxius ungues,
Et quasi errabundus huium, Venerique dolorem
Indicat & graviter queritur, quod apicula parvum
Ipsa inferre animal: iam noxia Sulnera possit.
Cui ridens Venus, Hanc imitavis tu quoque, dixit,
Nate, feram, qui dux tot noxia Sulnera parvus.

Dulcia quandoque amara fieri.

Emblema cxii.

Matre procul lida, paulum secesser at insans
Lydius: hunc dira sed y apussis apes.
Venerat hic ad vos placidus ratus esse Soluces,
Cum necesse inmittis Spera sicut foret.

Qua datus, ab' dulci stimulus pro munere mellis:

Troch dolor! heu sine te gratia nulla datur!

In itarum amoris.

Emblema cxiii.

Quis sit Amor, plures olim ceciner Poete,
Eius qui Svario nomine gesta ferunt.

Convenit hoc quod dexte caret, quod corpore parvum:

Tela alasque ferens lumina nulla tenet.

Hec orabit habitusq; Des est Sed dicere ramos

Sclioer in vates falsis subesse reor.

Et cur nudus agat: Dico quasi pallia defint.

Qui curitas domiti possidet orbis opes.

Aut qui quos nines bore amque euader nudus

Alpinum potuit, stridatque prae a gelu?

Si puer est, puerumne Vocat qui Nestora Sincit?

An nosti Syra carmina docta senis?

Inconstans puer hic obduraus, pectora que iam

Transiit, nunquam linquere sponte potest.

At pharetra & tela gerit, quid inerte pondus?

An curvare insans cornua dira Vale?

Alas curue tenet qua nescit in athera ferre?

Insans in volucrum flectere tela recur.

Serpi humi semperque rurum mort alia corda

Ladit, & haud alas saevis inde movet.

Si cecus sit amque gerit, quid rania ceco

Vtilis est, ideo num minus ille Sider?

Quisve sagittiferum credat qui lumine captus?

Hic certa, at caeci specula Sana mouet.

Ignem est, acunt, Serfatq; in peltore flammis,

Cur age Smit adhuc omnia flamma vorat.

Quem riam tumidis cur non exinguitur unda

Nasadum, quaties mollia corda subit?

At tu ne ranti capiare erroribus, audi:

Vermis quid sit amor, carmina nostra ferent:

Inciduus labor est, caesina per ora: signum

Illius est nigro puncta glans clypeo.

Potentia amoris.

Embl. cvii.

Nudus Amor Sident: Si ridet placidumq; tueretur?

Nec faculus, nec que cornua stetit, habet:

Altera sed manuum flores gerit, altera piscem,

Sclioer ut terra iura det atque mari.

Senex puellam amans.

Emblema cxvii.

Dum Sophocles (quamvis affecta a tate) puellam

A questu Archippen ad sua vota trahit.

Allucit & pretto, tulit agre insana iuventus

Ob zelum, & tali carmine viri umque notat:

Noctua ut in tumulis super seque cadaver a bubo.

Talia apud Sophoclem nostra puella sedet.

FABULAE SEV APOLOGI.

Senex & Vxor adolescentula.

Duxerat annis quidam grauis senecta in aetate, adolescentem mulierem, que illum auerfabatur, neque delectabatur consuetudine ipsius. Quadam nocte fures in domum huius intrauerant, & audiebatur pedum sonitus, neque illi procul a conclavi, in quo cum vxore vir cubebat, abesse sentiebatur. Ibi mulier formidans, ad virum se applicat, & illum etiam, quod nunquam ante fecerat, amplectitur. Hic vero ea re laetus, furibus gratias agere, & iubere impune auferre, quicquid libuisset, quod ipsorum beneficio complexu frueretur vxoris suae.

Fabula docet, amorem sepe meta excitari.

Ioach. Camer. lib. Fabul. pag. 287.

SCRIPTORES.

De amore, *Helianus in Var. Histor. Graec. fol. 37. Heliani Varenij*

Dialogus. Marcellus Ficinus lib. 1. c. 56. Ioan. Ludovicus Vindob. anima. Elsi Calenij Epistola ad Hiaracum pag. 47. Camilli Palesti. Brunsonius l. 1. c. 2. Manipul. Florum. Lantini Tit. 47. & 48. Andrea Capellani Regi libri 2. Xenophon in Raphael Volaterranus lib. 32. Proclus in Alcibiade. Demetrius in amatoria. Plotinus Ennead. 3. Platon. Dialog. de Iulio. Eiusdem Conuiuium seu de amore. Et Marcellus Ficinus. eundem Raymundus Sebundus lib. 3. Siola anima. De rationali seu forge. Cellius lib. 12. cap. 1. Macrobi. lib. 5. cap. 1. Liberis educandis.

Angelus.

DEFINITIO ET ETYMOLOG.

ANGELVS Graeca dictio est, *αγγελος*, nuntius dicitur, enim nuncio est. Hebr. *Malach. i.* nuntius. Angelus nuntius appellatur, quia a Deo veluti iudiciorum vel recordiarum executor, vel malus, vel bonus Spiritus mittitur. Angelus substantia intellectualis, specie mobilis, adhibet incorporea, Deo ministrans, secundum gratiam eius naturae immortalitatem suscipiens, cuius substantiae speciem & terminum, qui creator est, nouit. *secundum Ioannem Damasc. lib. 1. c. 1.*

SENTENTIAE BIBLICAE.

Qui facis angelos tuos spiritus. Hebr. 11. Nonne omnes sunt administratorij spiritus in ministerio, si, propter eos, qui hereditatem capiunt salutis? *Ibid.*

Dirigunt gradientes. Ecce, ego mittam angelum meum, qui praecedat te, & cubet in via, & introducat in locum, quem preparaui tibi. Obsecra & audi vocem eius, nec contemnendum putes, quia non dimittam peccaueris, & est nomen meum cum illo. Quod si audieris, & feceris omnia, quae loquor, inimicus ero inimicis, & affligam affligentes te. *Exod. 13.*

Viuit autem ipse Dominus, quoniam custodiuit me angelus, & non permisit me Dominus ancillam suam conquinari sine pollutione peccati reuocauit me gaudentem in victoria. *Iud. 13.*

Quoniam angelis suis mandauit de te, ut custodiant te in omni via tua. In manibus portabunt te, ne forte offendas ad lapidem tuum. *I. sal. 90.*

Confortant deficientes.

Vnde Angelus ancillae Sarg in deserto fontem ostendit. *Gen.*

Sic Eliae aquam & panem. *3. Reg. 19.*

Daniel prandium per Abacuc in lacum leonum in Babylonia apporauit. *Dan. 14.*

Flagellant prauaricantes.

Vnde populum peccientia percussit, ob peccatum Danielis. *ptuaginta milia virorum. Immisitque Dominus pestilentiam.*

Reg. 4.

Factum est igitur nocte illa, venit Angelus Domini, & percussit de castris Assyriorum 185. milia. *4. Reg. 19.*

Heliodorum templum spoliare violentem grauiter occidit. *Macch. 3.*

Sic Herodem Deo gloriam non dantem. Confestim autem percussit eum Angelus, eo quod non dedisset honorem Deo, & sumptus a vermibus exspirauit. *Act. 12.*

Gratificant orantes.

Si fuerit pro eo Angelus loquens vnus de millibus, vt acciet hominis aequitatem, miseretur eius, & dicit: Libera vt non defendat in corruptionem: Iuueni, in quo ei propitius. *Iob. 33.*

Quando orabas cum lachrymis, & sepeliebas mortuos, & linquebas prandium tuum, & mortuos abicondebas per ditionem tuam, & nocte sepeliebas eos, ego obtuli orationem tuam. *mino. Tob. 12.*

Alius Angelus venit, & stetit ante altare, & ascendit fumum altaris de orationibus Sancto: um. *Apoc. 8.*

Honorant decedentes.

Factum est autem, vt moreretur mendicus, & portaretur ab angelis in sinum Abrahae. *Luc. 16.*

Iuuant certantes.

Vnde Angelus cum in nube se inter castra Aegyptiorum & Israel posuit. *Exod. 4.* Tollensque se Angelus Domini. Sic Ioue Angelus in agro euaginatium tenentem gladium vidit. *Iof. 5.* Cumque Ioue in agro. Sic precibus Elia: puer suus montem plenum eorum, & cum uisum igneorum in circuitu vidit Elia: *4. Reg. 6.* Cum orasset Elia: us.

Deus meus, quem colo, misit angelum suum, & occidit leonem, & non nocuerunt mihi: quia coram eo iustitia mea uenta est. *Dan. 6.* Sic Machabazo apparuit praecedens eum.

Psal. 34. Hieronym. super Matth. 13.

Superna illa ciuitas ex angelis & hominibus constat, ad quam tantum credimus humanum genus ascendere, quos illic contigit electos Angelos remississe: sicut ser pum est: Statuit terminus gentium, iuxta numerum Angelorum Dei. Gregor. hom. 34. super Euang.

Vnusquisque in quantum sufficit; si à prauitate proximum reuocat, si exhortari ad bene operandum curat, si æternum regnum vel supplicium erranti denuntiat, quum verba sanctæ annunciationis impendit, profecto Angelus extitit. Idem in hom. 6. super Euang.

Qui parua capiunt; sed tamen hæc eadem parua pie annunciare fratribus non desistunt, isti in Angelorum numerum currunt. Qui secretorum cœlestium summa capere prævalent, & nunciare, etiam isti in Archangelorum numerum deputantur. Qui amando ardent, & loquendo alios accendunt, isti Seraphim dicuntur. ibidem.

Angeli cum ad nos veniunt, sic exterius implent ministerium, vt tamen nunquam desinant interius per contemplationem. Mittuntur igitur & alisunt, quia etsi circumscriptus est Angelus spiritus: summus tamen spiritus ipse, qui Deus est, circumscriptus non est. Angeli itaque & misi ante ipsum, qui à quolibet misi veniant, intra ipsum currunt. ibid.

In hoc est natura angelica à naturæ nostræ conditione distincta, quod nos & loco circumscribimur, & cœcitatibus ignorantia coarctamur: Angelorum vero spiritus loco quidem circumscribuntur, sed tamen eorum scientiæ longe super nos incomparabiliter dilatantur. Interius & exterius sciendo distincti sunt, quoniam ipsum fontem scientiæ contemplantur. Quod enim de his, quæ scienda sunt, nesciunt, qui scientes omnia sciunt? Idem 2. lib. moralium.

Nouem Angelorum esse ordines, restante sacro eloquio, scimus, scilicet Angelos, Archangelos, Virtutes, Potestates, Principatus, Dominationes, Thronos, Cherubim, atque Seraphim. Idem in homil.

Angelorum vocabulum nomen est officij, non naturæ: nam sancti illi cœlestis patriæ spiritus semper sunt spiritus, sed semper vocari Angeli nequaquam possunt. Tunc solum sunt Angeli, quum per eos aliqua nunciatur. Vnde Psalmus: Qui facit Angelos suos spiritus. Hi ergo, qui minima nunciant, Angeli; qui vero summa nunciant, Archangeli vocantur. Græca enim lingua Angeli nunciij, Archangeli vero summi nunciij vocantur. Qui dicitur priuatis nominibus censentur, vt Michael, Gabriel, Raphael, vt signatur etiam per vocabula, quid in operatione valeant. Idem in homil.

Timet Angelus adorari ab humana natura, quam videt in Deo sublimatam. ibidem.

Angeli ad ministerium pro nostra salute semper mittuntur. In pastor.

Angelo apostatæ similis efficitur homo, qui hominibus esse similis designatur. ibidem.

Simus deuotior, simus grati tantis custodibus, redamemus eos, quantum possumus, quantum debemus effectuose, ideo Angelos eius tanquam futuros aliquando coheredes: eos vero interim actores & tutores à patre positos & præpositos nobis, adhuc enim paruuli sub tutoribus & actoribus sumus. Bernhard. serm. 12. in Psalm. 91.

Quoties ergo grauissima cernitur vrgere tentatio, & tribulatio vehemens imminere, inuoca Deum cuiusdem tuum, directorem tuum, adiutorem tuum in opportunitatibus, in tribulatione. Inclama cum, & dic: Domine salua nos, perimus. In tribulatione vero neque dormitat, neque dormit, etsi quando ad tempus dissimulat, &c. ibid.

Væ nobis, si quando prouocati sancti Angeli peccatis & negligentis, indignos nos iudicauerint præsentia & visitatione sua, & quorum præsentia protegere nos, & propulsare poterat inimicum. Quod si necessarium habemus familiaritatem dignationis angelicæ, cauenda est nobis eorum offensæ, & in his maxime exercendum, quibus eos nouimus oblectari. Hæc autem placent eis, quæ in nobis inuenire delectant, vt est sobrietas, castitas, paupertas voluntaria, creber in cœlum gemitus, & super hæc omnia veritatem & pacem à nobis exigunt. ibid.

Benignus es Domine, qui non es contentus nostra fragilitate murorum, sed ipsi hominum custodibus Angelicam custodiam supponis. ibid.

Tu ergo si vis habere ministerium Angelorum, fuge consolationes sæculi, & tentationibus resiste Diaboli. Bernard. in sermone 50.

Angelis suis mandauit de te, &c. O quam debet tibi hoc verbum inferre reuerentiam, afferre deuotionem, conferre fiduciam, pro præsentia reuerentiam, pro beneuolentia deuotionem, pro custodia fiduciam! Caute ergo ambula, vbi sunt Angeli, vt custodiant te in omnibus viis tuis. ibid.

Credimus, Angelos sanctos aditare orantibus, offerre Deo vota & preces hominum, si sine deceptione leuari putas manus prospexerint. ibid.

lib. velle cibus amreic haftam v'brans. 2. Macch. 11. Liberavit

Apolloniam. Act. 17. Sic Petrum. Act. 12. Angelus peccatum facti sunt mali.

Et, qui amant ei, non sunt stabiles, & in angelis suis reperit

presertim in 4. Quomodo dicitur de celo Lucifer, qui mane oriebaris. E-

saia. Viderunt sicut fulgur de celo cadentem. Luc. 10. De angelis peccantibus non peperit, sed rudentibus inferni

deportatis, suarum tradidit cruciandos, in iudicium referuari. 2.

Per. Angelus, qui non seruauerunt suum principatum, sed dere-

liquuntur domum suam, in iudicium magni Dei vinculis æter-

nis ligati, & reuerant. Iuda epistol. Illum hominibus moliantur aggrediendo

si audulenter.

Nullam naturam & sexu infirmiore callide solam, & simplici

agere dicitur. Gen. 3. Vnde conueniamur à Satana: non enim ignoramus cogita-

re. Cor. 2. Ipeccatus transfiguratur in angelum lucis. 2. Cor. 11.

Generaliter omnes quantumcunque sanctos tentant.

Veni preceptis mundi huius, & in me non habet quicquam.

Job. 1. Tentatus est in desertum à Spiritu, vt tentaretur à dia-

bol. Mat. 4. Et contra omnia tentatione, diabolus recessit ab illo vsque

ad ultimum. Horribiliter aggrediuntur.

Nihil potestas super terram, quæ comparetur ei, qui factus

est altum. Omne sublime videt: & ipse est rex super o-

mnem orbem. Job. 41. Iustitias qui à vindictam creati sunt, & in furore suo confir-

mantur. In tempore confumationis effundent

virtutes in furorem eius, qui fecit illos, confundent. Eccles. 39.

Vindictam hominem cœcum & mutum. Mat. 12. A Deo reprimentur, ne quantum volunt,

possint. Eam miteri quæ habet, in manu tua sunt: tantum in eum ne

exasperaueris. Job. 1. Eam manu tua est, veritatem animam illius serua. Idem 2.

Veni in porcos quidem, nisi permitti, intrare potuerunt.

Mat. 23. ecce Satanas expetuit vos, vt cribraret sicut triticum.

Equum rogauit pro te, vt non deficiat fides tua. Luc. 22. Ab homine repelluntur per gratiæ assiduitiam.

Dia autem pacis conteret Satanam sub pedibus vestris veloci-

ter. Mat. 12. Nihil obicit dare diabolo. Ephes. 4.

habitu armaturam Dei, vt possitis stare aduersus insidias dia-

boli. Mat. 6. Sicut estote Deo, resistite autem diabolo, & fugiet à vobis

sicut a face. Consistite fortes in fide. 1. Pet. 5. Non vos adolefcetes, quoniam vicistis malignum, 1. Iohan. 1.

Per Deum expelluntur. Tunc autem factio obulerunt ei multos demonia habentes, &

exceperunt eum verbo. Mat. 8. Ego autem illis, ecce obulerunt ei hominem mutum & dæmo-

niacem: & eiecit dæmonio, locutus est mutus: & miratæ

sancti. Mat. 9. Tunc dicitur est ei dæmonium habens, cæcus & mutus, & cura-

tionem ei loqueretur & videret. Mat. 12. Item 17. Marc. 1. 3. 5. 6. 9. 14. 4. 8. 9. 11.

Per homines. Et vocatis duodecim discipulis dedit illis potestatem spiri-

tuum mundorum, vt eiecerent eos. Mat. 10. Rursum sunt septuaginta duo cum gaudio, dicentes: Domine,

quonia nomine tuo dæmonia subiiciuntur nobis. Luc. 10. Quoniam ego in Beelzebub eieci dæmonia, filij vestri in quo eii-

ciunt. Luc. 11. 4 SENTENTIAE PATRUM.

Angeli sunt angeli cœlorum super potestates aeras: vnde

propter verbum, quod sit hic. Intuetur enim legem fixam, legem

grammaticam, iustitiam sicut scriptura, sine syllabis, sine strepitu, si-

ne semper & itantem intuentur angeli corde mundo, & ex illa fa-

ciunt quod sit hic. Augusti, super illud Psalm. 103. Draco iste, quem

propheta dicit. Et

Angeli noscunt Angeli sancti, docti de Deo, cuius veritatis æter-

na contemplatione beati sunt, quanti numeri supplementum de ge-

neratio humano integritas illius ciuitatis expectat. Idem. Magna dignitas fidelium animarum, vt vnaquæque habeat ab

omnibus in custodia sui angelum deputatum. Imo plures,

PO

POLYANTIA

In quouis dicitur, in quouis angulo reuerentiam exhibetuo Angelo, ne audeas illo praesente, quod me vidente, non auderis. Adfunt igitur tibi non modo praesentes tecum, sed etiam pro te adfunt, ut protegant: adfunt, ut proflint. *Ibid.*

Angelus est substantia intellectualis, semper mobilis, arbitrio libera, incorporea, Deo ministrans, gratia, & non natura; immortalitatem suscipiens: cuius substantiae speciem & terminum solus, qui creator est, nouit. *Damas. lib. 2. c. 3.*

Boni Angeli ad ministerium humanae salutis deputati sunt, ut cuncta admittrent mundi, & regant omnia iussu Dei. *Isidor. de summo bono.*

Singulae gentes prepositos Angelos habere creduntur, omnes homines Angelos habere probantur. *Ibid.*

Natura Angelorum mutabilis est, quia inest illis mutabilitas in natura, sed fecit eos incorruptos charitas sempiterna. *Ibid.*

Angeli sunt natura mutabiles conditi, sed facti contemplatione immutabiles, animo impassibiles, mente rationales, stirpe aeterni, & beatitudine perpetui. *Ibidem.*

Adeft unicuique nostrum etiam minimo, qui sunt in Ecclesia Dei, Angelus bonus, Angelus Domini, qui regat, qui moneat, qui gubernet, qui pro actibus nostris corrigendis, & miserationibus expolcendis quotidie videat faciem patris, qui in caelis est. *Orig. in Numer. homil. 56.*

Agunt Angeli diem festum, letantes super his, qui refugientes consortia daemonum, per exercitia virtutum, Angelicis festinant sociari confortiis. *Ibidem.*

Fatum est, necire quidem mortuos, quid hic agatur, dum hic agitur: postea vero audire ab eis, qui hinc ad eos moriendo pergunt: non quidem omnia, sed quae finiuntur etiam ipsi meminisse: & quae illos, quibus haec iudicantur, oportet audire. Pollunt & ab Angelis, qui rebus, quae hic aguntur, praesto sunt, audire aliquid mortui, quod nunc vnumquemque illorum audire debere iudicat, cui cuncta subiecta sunt. *Augustin. lib. de agenda cura pro mortuis, & habetur 13. quae. Sit. c. 2. Latendum.*

POETICAE SENTENTIAE.

Philippi Melanthonis hymnus de Angelis.

Dicimus gratias tibi summe rerum
Conditor, G nato tua quod ministros
Flammeos finxit manus, Angelorum
Agnina pura.

Qui tuas lucis radiis vibrantes,
Te vident laetis oculis, tuasque
Hauriunt Voces, sapientiaq;
Fonte fruuntur.

Hos nec ignium sinis esse vulgus,
Nec per ingentes volitare frustra
Aethere tractus, temere nec inter
Ludere ventos.

Sed iubes Christo comites adesse,
Et pios ceteris hominum equari:
Qui tuas leges venerantur, atque
Discere curant.

Impis ardens odium est ira,
Nam tuus castris Draco semper infert
Bella, qui primus scelus atque mortem
Intulit orbi.

Hic domos, Urbes, tua templa gentes,
Et tua legis monumenta tota,
Et bonos mores abolere tentat
Funditus omnes.

Interim sed nos regit Angelorum,
Quae duces Christum sequitur, ceterna,
Atque grassantis reprimunt cruentae
Arma Draconis.

Angeli Lotham Sodomo iuuentur,
Inter infelices Elisus hostes
Angelis cinctus, nihil extimescit
Bellica signa.

Tutus est inter medios leones
Angelus scriptus Daniel Prophetae
Sic regit semper Deus his ministris
Omnia nostra.

Hoc tuum munus celebramus una,
Et tibi noster chorus Angelique,
Gratias dicunt simul ac meritis
Conditor almae.

Et tuo templo vigilas et addas
Angelos semper populoque gnatis,
Qui tui Verbum colite, absecramus
Pectore toto.

Ioannis Stigelij hymnus de
Angelis.
Angelus haec est sacra lux, adesse
Adueris tunc memores, & omnia

Hos Deo propter tribuens honorem

Concio plaudat.

Spiritus rerum Deos hoc creator
Finxit, atque illis sapientis ignem
Mentis adhaesit, soluitq; recti
Esse ministros.

Ergo versantur vigilas parentis
Ante conspectum, capitiq; laeti
Iussa mandantis, Dominoque toto
Aethere plaudant.

Hec quod infestis rabies Draconis
Angelus tantum mouer usque pugnat,
Qui sciens primus proprie iurare
Perdidit orbem.

Ille festis agit aris ire
Inuidens Christo, fore iam minatur,
Jordanis toras sciret, et alii
Sorbeat vnda.

Circum mundum, fremit hic & illic,
Fascinat mentes, varieque suda
Ut pios culus abolere possit,
Omnia turbat.

Dissipat leges, serit inter Urbes,
Inter agratas fera bella reges,
Omne grassator scelus imparatus
Membris inflat.

Concitat ventos, subruitq; nimbos,
Grandines spargit, sata culta dissipat,
Infrigit nubes, variisq; sterne
Corpora morbis.

Concitat suos odium tyrannos,
Ut fremant, ut bella pios minentur,
Ut Deum oppugnent, misereq; Christi
Membra trucidant.

At pios Christo duce sub potente
Ipse quorum omnes numerat capillos,
Angeli seruant, reprimuntq; saeuum
Fortiter hostem.

Non minus mundum per agrant & ipsi,
Et truci claudunt aditum draconem,
Asserunt veros, reuinentq; pugna
Vindice culus.

Conferunt pacem, cohibentq; lites,
Prouehunt leges, sicut a iura firmant,
Amouent morbos, referuntq; Christo
Vota piarum.

Liberant pressos reprimunt tyrannos,
Ad latum nobis habitant, & ad sunt
Ad caput semper vigilas, piosq;
Cuncta ministrant.

Angeli septi pueri ministris
Fulmen ardentis superant canini,
Angeli septus Daniel leonum
Effugit iram.

Angeli regnum Achaz, idus gubernant,
Angeli Lotham Sodomo iuuentur,
Angelus cinctus nihil extimescit,
Omnia vincit.

Angelus cura genus esse nostrum,
Qui Deum vero colimus timore,
Aspice, exemplis probat haec abunde
Turribus atas.

Quando crudelis alius tyrannos
Saxus direxerit super incertum,
Ut sacro siccas replentur porum
Sanguine fauces.

At retrat catus sacer Angelorum,
Qui pios circumuolant frequentes,
Et manu nostros alucres in hostes
Vindice pugnant.

Hinc nihil patris Epicurus armis,
Qui sedet domo, insat uaq; reges,
Hinc nihil nobis inimicus omnis
Efficit hostis.

Quas tibi rerum sapiens creator
Gratias digno per agamus ore?
Hec situm non est ad in eloquentis
Vltimo ore.

Nos tuam ad Sicram faciem creasti,
Nos ab aeterna styge liberasti,
Insuper nostro lacris ministris
Calitum adas.

Christe tu nostros animos gubernas,
Ut tibi gratias placentis rui,
Ne suos Siquam Siqua ladaat
Vita ministras.

EXEMPLA ET LOCI BIBLICI.

Angeli boni apparuerunt hominibus. Exempla: Agat ancille Sa... 1.8.2. & 2.11. Loth. 19. Iacobus, 28.12. & 31.11. & 32.1. & 33.1. & 34.1. & 35.1. & 36.1. & 37.1. & 38.1. & 39.1. & 40.1. & 41.1. & 42.1. & 43.1. & 44.1. & 45.1. & 46.1. & 47.1. & 48.1. & 49.1. & 50.1. & 51.1. & 52.1. & 53.1. & 54.1. & 55.1. & 56.1. & 57.1. & 58.1. & 59.1. & 60.1. & 61.1. & 62.1. & 63.1. & 64.1. & 65.1. & 66.1. & 67.1. & 68.1. & 69.1. & 70.1. & 71.1. & 72.1. & 73.1. & 74.1. & 75.1. & 76.1. & 77.1. & 78.1. & 79.1. & 80.1. & 81.1. & 82.1. & 83.1. & 84.1. & 85.1. & 86.1. & 87.1. & 88.1. & 89.1. & 90.1. & 91.1. & 92.1. & 93.1. & 94.1. & 95.1. & 96.1. & 97.1. & 98.1. & 99.1. & 100.1.

HISTORICA EXEMPLA.

ultimo anno imperij sui Heraclius, cum contra Agarenos ex... 1.8.2. & 2.11. Loth. 19. Iacobus, 28.12. & 31.11. & 32.1. & 33.1. & 34.1. & 35.1. & 36.1. & 37.1. & 38.1. & 39.1. & 40.1. & 41.1. & 42.1. & 43.1. & 44.1. & 45.1. & 46.1. & 47.1. & 48.1. & 49.1. & 50.1. & 51.1. & 52.1. & 53.1. & 54.1. & 55.1. & 56.1. & 57.1. & 58.1. & 59.1. & 60.1. & 61.1. & 62.1. & 63.1. & 64.1. & 65.1. & 66.1. & 67.1. & 68.1. & 69.1. & 70.1. & 71.1. & 72.1. & 73.1. & 74.1. & 75.1. & 76.1. & 77.1. & 78.1. & 79.1. & 80.1. & 81.1. & 82.1. & 83.1. & 84.1. & 85.1. & 86.1. & 87.1. & 88.1. & 89.1. & 90.1. & 91.1. & 92.1. & 93.1. & 94.1. & 95.1. & 96.1. & 97.1. & 98.1. & 99.1. & 100.1.

Plura exempla vide apud Tb. Zuing. in Theatro. Vol. 2: lib. 7. pag. 464. Vol. 5. lib. 2. pag. 1231. Vol. 9. lib. 3. p. 2252.

HIEROGLYPHICA.

In diuinis literis Liliu, precipue album, nunc Christi, nunc Angelorum hieroglyphicum est: candore quippe iustitie ad quod respexisse voluit Salomonem; cum dixit: Flores campi est liliu conuallium. Pier. Val. lib. 55. pag. 533. Neque absurdum est Angelos per stellas intelligi, qui stellarum preelides habeantur. In Moyses etiam traditionibus vt summi viri locum interpretantur, per stellas Angel significabantur. idem lib. 44. pag. 437.

SCRIPTORES.

De Angelis, Damascenus l. 2. Dionysius Areopagita in Hierarchia celesti. Lumen anima. Tit. 8. Rainerius, Pharetra. Phil. Melan. in locis. Huldricus Zuinglius epistola 37. Bonicontrius lib. 1. reu. m. celestium. Marsil. Ficini lib. 2. cap. 82. An Angeli omnes sint speciei vnius? Calus Rhodigin. lib. 2. c. 5. An idem corruptioni subiciantur. idem l. 2. c. 8. De Angelis bonis & malis, Dionysius Rikel lib. 5. de fide Catholica. Angelorum numerus Platonis ad id & Aristotelis sententia, Cal. Rhod. l. 2. c. 1. An Angeli habeant corpus? idem Calus l. 2. c. 5. Rampigallus c. 11. Hanapuz 31. De Angelorum creatione & reparatione, Lombardus 2.1. Theologorum de Angelis bonis placita Parangeliarchus, Cal. lib. 2. c. 11. De ordinibus Angelorum, Beluaccensis, & Pharetra. Lombard. 29. Angeli nunij Dei, Orho Brunfelsius l. 1. dec. l. 10. c. 8. De Angelorum officiis, Lombard. 2. 10. De Angelorum cognitione, Aegidius de Roma. De prelio Angelico, Ioan. Kruis. vide etia supra duos hymnos Melanrh. & Strigely. & Exempla sacra.

Anima.

DEFINITIONES ET ETYMOLOGIA.

ANIMA Græcè ψυχή, ἄνιμα, & ψυχικός, est animalis dicitur. Et est substantia creata, inuisibilis, incorporea, immortalis Deo simillima, imaginem nullam habens, nisi creatoris sui. secundum Aug. lib. distinctionum. Anima est principium quo viuimus, sentimus, intelligimus, nutrimur, & secundum locum mouemur primum. secundum Arist. l. 2. de Anima. Anima est actus primus substantialis corporis Physici, & organici, in potentia vitam habentis. secundum Aristot. l. 2. de anima. Anima vegetatiua est principium, quo vegetamur primum. Anima sensitiua est principium, quo sentimus primum. Anima intellectiua est principium, quo intelligimus primum. secundum eundem Arist. Anima, vt ait Lactantius libro de opificio Dei, c. 17. quid sit, nondum inter philosophos conuenit, nec vnquam fortasse conueniet.

DIVISIO.

ANIMA Vegetatiua, Sensitiua, Intellectiua. De quibus infra, Partes nutritiua diffinita.

Qualitates instrumentales.

Sedes eorum.

Attrahitiua, qua attrahitur ali- Per calidum & secum, cuius mentum animati sedes sunt nutritiuum. Hepar, in quod attrahitur subtile separatim a grosso alimento in stomacho. Membra nutrienda, qua incarnantur a nutrimento, quod inducitur. Stomachus, in quo retinetur attractum. Si digeratur. Hepar, in quo referatur attractum a stomacho nutrimentum, mittendum ad cor. Et purum ibi referuatum est materia, ex qua fit nutritio totius animalis, cuius particula mittitur ad Vasa seminaria. Extremitates Venarum. Os, in quo fit masticatio nutrimenti, & solum preparat & disponit ad digestionem. Stomachus, in quo fit prima digestio, & ibi separatur grossum alimentum a subtili. Hepar, in quo fit resolutio nutrimenti in quatuor humores, & inde mittitur alimentum purum ad cor, & in vna illius motus fit tertia digestio, & purum ibi referuatum est materia, ex qua fit nutritio totius animalis, sed eius particula mittitur ad Vasa seminaria. Extremitates Venarum, in quibus fit acceptio nutrimenti. Venter, cum suis intestinis, in quo venit a stomacho superfluum alimentum ad digestum. Vasa seminaria, in quibus sumitur superfluum quarta. Sed propria tertia digestionis quoad dicitur semen, per quod fit generatio. & dicitur superfluum in quantitate, non autem in qualitate, quia per hoc generat animal sibi simile. Seminariua, qua in masculis & feminis semen generat. Immutatiua, qua virtutes, quae in seipso seminibus, permittit contemperando, secundum quod complexio cuiuslibet membri corporis formandi conuenit. Formatiua, qua se per mixta semina, membra format & configurat.